

Drie keer simpeler

De mooiste IT projecten zijn toch die waarin uit een enorme bak gegevens zinvolle overzichten moeten worden gedestilleerd. Zoals het ondersteunen van besluitvorming op basis van productiviteitsgegevens van afgelopen maand. Of het inzicht geven op carrièrepad ontwikkeling op basis van competenties die nodig zijn om een bepaalde rol goed te kunnen vervullen en opleidingen die daarbij kunnen helpen.

Deze projecten zijn zo aantrekkelijk omdat de basis ervan vaak een grote verzameling aan min of meer geordende gegevens is, zonder dat duidelijk is hoe je daar nu chocola van moet maken. Inmiddels is ons vakgebied zo volwassen geworden dat we daar onze hand niet meer voor omdraaien. Gegevensspecialisten leven voor hun database en zijn alsmaar bezig deze te optimaliseren en beter te structureren zodat er nog meer gegevens in kunnen die er vervolgens nog sneller weer kunnen worden uitgehaald. De tabellen vliegen je om de oren en het resultaat is terabytes gegevens die we in de loop van de jaren op iteratieve wijze hebben verzameld. Met de hulpmiddelen van vandaag zijn in een handomdraai gegevens opgezocht, bewerkt in een spreadsheetje en hopla daar is weer een lijstje. Een overzicht voor het opleiden van alle medewerkers, met competenties, alle opleidingen die er zijn en het bijgestelde carrièrepad? Zo'n lijst moet er zo uit kunnen rollen, zou je zeggen. Dat is ook meteen het probleem: we zien door de lijstjes het bos niet meer. Natuurlijk is een print van alle gegevens wel voor iedereen geschikt, maar ze is voor niemand bruikbaar. Vergelijk het maar met een GIS database, waarin geografische informatie over objecten is vastgelegd.

Een kloek boekwerk printen met alle objecten en hun positie, oriëntatie, hoogte en textuur is beslist mogelijk. Maar als je het nut daarvan vergelijkt met de kaart die je kunt maken op basis van die gegevens, dan is dat boekwerk inhoudelijk erg correct en volstrekt onbruikbaar. Waardeloos dus.

Door techies te bevragen in workshops en gebruikers uit te nodigen voor Focused User Group Sessions, kan in een goed gefacili-

teerd proces worden gewerkt aan het bedenken van een bruikbare presentatie van de gegevens. Het project lijkt daarmee veel op de iteratieve projecten waarin de 80/20 regel een hoofdrol speelt. Of op het Juicy Bits first paradigma dat uit de RAD projecten komt. Inmiddels blijkt dat we zo gemakkelijk aan veel gegevens kunnen komen dat het zinvol gebruiken ervan betekent dat je de 80/20 regel op dat gegevensgebruik zult moeten toepassen. Zodat het eerste wat je maakt iets bruikbaars is en niet zozeer iets compleets.

Het moet dus simpeler. Veel simpeler. En wat je dan overhoudt moet nog wat simpeler en dan is het bruikbaar. Vast iets grafisch dat gemakkelijk is te begrijpen en niet iets met tabellen, lijstjes en gegevens die je bij elkaar moet zoeken. Zonde van al die gegevens, dat simpele gebruik? Welnee, je kunt namelijk heel veel simpele en nuttige dingen bedenken op basis van grote, rijke en gedetailleerde gegevensverzamelingen. Want met het toepassen van de 80/20 regel kun je zo vijf keer twintig procent inspanning leveren. Vraagt 100% inspanning maar dan wel met 400% nut.

